

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 61Csp/89/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318207289
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Jančovičová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2022:1318207289.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ľudmilou Jančovičovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: W. T., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom hlásená na obci O. Y., právne zastúpená: L. Peter Vachan, advokát s.r.o., IČO: 47 445 092, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie 3.818,88 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti nároku na zaplatenie 207,94 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania z a s t a v u j e .
- II. Súd vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Žalovanej sa p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny nástupca žalobcu Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35 923 130 sa žalobou (značka 6198751) podanou na súd dňa 28.11.2018 domáhal proti žalovanej zaplatenia 3.818,88 eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 05.03.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil nasledovne: Žalobca: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155 ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO:35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s.. Táto skutočnosť je uvedená vo výpise z OR OS Bratislava I, Oddiel: Sa, Vložka číslo 341/B. V zmysle Projektu rozdelenia zlúčením, spoločnosť VÚB a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a leasingu QCar. Žalobca a Žalovaný uzatvorili spolu dňa 12.03.2015 zmluvu o pôžičke evid. č. 6198751, na základe ktorej poskytol Žalobca Žalovanému pôžičku vo výške 4000 Eur („Schválená výška pôžičky“). Dôkaz: Zmluva o pôžičke + Zmluvné podmienky. Podľa zmluvy o pôžičke mal Žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 111,66 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 6699,6 Eur. Do dnešného dňa uhradil Žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 996,39 Eur. Dôkaz: Prehľad splátok a úhrad. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Vzhľadom na to, že Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, Žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, dňa 10.12.2015 listom - predžalobná upomienka, vyzval Žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom Žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade

dĺžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, Žalobca dňa 19.02.2016 úver zosplatnil, o čom bol Žalovaný informovaný listom z dňa 28.02.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do dnešného dňa Žalovaný dĺžne splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 12.2 zmluvných podmienok. Dôkaz: Predžalobná upomienka + Doručenka, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (bez doručenky). Celkový dlh Žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 3818,88 Eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 472,85 Eur, si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal Žalovaný uhradiť sumu 4802,3 Eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatnení Spolu Istina (Eur) 10 111,66 1116,6 3685,7 = 4802,30. Ku dňu podania žalobného návrhu Žalovaný uhradil sumu 996,39 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky Žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si Žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 12,97 Eur /označené na konci výpisu ako stĺpec „MP3“/. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dĺžnej sumy Žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: Istina + Náklady na vymáhanie - Prijaté úhrady = Žalovaná suma 4802,3 Eur + 12,97 Eur - 996,39 Eur = 3818,88 Eur Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 472,85 Eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje : zostatok - pokuta = Žalovaná suma 4291,73 Eur - 472,85 Eur = 3818,88 Eur Prílohy: Projekt rozdelenia, Plná moc + Osvedčenie o registrácii pre DPH, Zmluva o pôžičke + Zmluvné podmienky, Predžalobná upomienka + doručenka, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti, Prehľad splátok a úhrad.

2. Žalobca k žalobe ako listinné dôkazy pripojil notársku zápisnicu N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017, prehľad splátok a úhrad, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.02.2016, zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky, zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo zmluvy 6530502392, predžalobnú upomienku zo dňa 10.12.2015.

3. Dňa 28.03.2019 žalobca podal návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu. K predmetnému návrhu pripojil podací hárok č. EPH156923750 zo dňa 22.03.2019, prílohu č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, odvolanie plnej moci, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 22.03.2019, odvolanie splnomocnenia, rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok z 30.11.2017, žiadosť o postúpenie a prevod.

4. Uznesením č.k. 61Csp/89/2018-83 zo dňa 29.03.2019 s poukazom na ust. § 80 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") súd rozhodol tak, že pripustil, aby na miesto pôvodného žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155 vstúpila do konania na strane žalobcu spoločnosť: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.05.2019.

5. Podaním datovaným dňa 30.04.2020 sa vo veci vyjadrila žalovaná. Vyjadrenie odôvodnila nasledovne. Podľa jej názoru žalobca nepreukázal, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 ZoSÚ), pričom bol pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Hoci v zmluve sa uvádzajú „Údaje Klienta o zamestnaní a finančnej situácii“, uvedené nie je postačujúce, pretože žalobca v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 ZoSÚ najmä nepreukázal (ani netvrdil), že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú záťažnosť žalovaného prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Zároveň zo zmluvy vyplýva, že veriteľ si za účelom posudzovania bonity od žalovaného nevyžiadal žiadne doklady preukazujúce

jeho príjmy a výdavky, keď podľa zmluvy vyžadoval od žalovaného iba občiansky preukaz, ktorý takýmto dokladom nie je. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ, t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez riadnych údajov o jeho príjmoch a výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žalovaný poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016. Podľa názoru žalovaného zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.“ Na základe uvedených skutočností treba danú zmluvu o úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca nepreukázal, že by nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky označený v prehľade úhrad a splátok ako MP3 bol v súlade so zákonom. Žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky a v tejto časti žalobného návrhu neuniesol dôkazné bremeno. V predžalobnej upomienke zo dňa 10.12.2015 ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, žalobca upozorňuje žalovaného, že je v omeškaní so splátkou zročnou dňa 20.10.2015 a ak žalovaný neuhradí túto splátku do 05.02.2016, dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka: „Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.“ Keďže žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 20.10.2015, premlčacia doba žalobcom uplatneného nároku na základe zosplatenia úveru začala plynúť dňa 20.10.2015 a uplynula 20.10.2018, z uvedeného dôvodu žalovaný vznáša námietku premlčania, pretože žaloba bola doručená súdu až po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Uvedený právny názor potvrdzujú okrem iného aj nasledovné súdne rozhodnutia: Rozsudok Krajského súdu Prešov 6Co/26/2017 zo dňa 28.06.2018, Rozsudok Krajského súdu Trenčín 17Co/385/2016 zo dňa 04.10.2017, Rozsudok Krajského súdu Žilina 9Co/40/2018 zo dňa 19.04.2018. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009: „Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitimácii nevyssloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal.“ V zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách: „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku

zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.“ Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany uvádza, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že pohľadávku postúpila až Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú Všeobecnou úverovou bankou a.s.. Z uvedeného dôvodu žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu postupoval v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže nepredložil výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitimáciu, na ktorú je konajúci súd povinný prihliadať ex offico. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Žalobca sa vo veci vyjadril podaním zo dňa 12.10.2020, v ktorom uviedol nasledovné. Predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvnými stranami bola vrátane všeobecných obchodných podmienok riadne podpísaná a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. Týmto odkazuje na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora EÚ je tak právne záväzný aj pre všeobecné súdy SR. Vo vzťahu k hodnote RPMN žalobca uvádza, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy sú premietnuté do vzorca, ktorý je súčasťou čl. 7 Zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Ohľadom preukázania splnenia podmienok podľa § 92 Zákona o bankách uvádza, že zosplatnenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté vo všeobecných obchodných podmienkach - čl. 12.2 platných v čase uzavretia zmluvy. V čl. 12 bod 12.2 je uvedené, že: „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok Pôžičky žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky Spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť Pôžičky), ak je Klient v omeškaní s úhradou jednej Splátky alebo čiastočného plnenia jednej Splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.“ Nakoľko bol žalovaný preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní, v zmysle ustanovení Zmluvy a Zmluvných podmienok, bol žalovaný formou Predžalobnej upomienky zo dňa 10.12.2015 upozornený na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Žalovaný uvedenú výzvu v odbernej lehote na prevzatie neprevzal. Keďže u žalovaného nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.02.2016 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.02.2016). Pre neplnenie si zmluvných záväzkov bola pohľadávka následne v súlade s ust. § 92 Zákona o bankách legitímne postúpená na nového veriteľa - spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. Podľa odborného vyjadrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 24.07.2014, ktoré bolo predložené Okresnému súdu Vranov nad Topľou v konaní pod sp.zn. 13C/79/2014, ak je úver splatný v splátkach (bez ohľadu na to, o aké splátky ide) banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru („pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku klienta“) za splnenia zákonných podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 prvá veta z. o bankách. Terminologické vymedzenie pohľadávky, ktorú môže banka postúpiť za splnenia uvedených predpokladov, ako pohľadávky zodpovedajúcej peňažnému záväzku klienta, predstavuje pohľadávku banky voči klientovi z určitého úverového vzťahu a teda celú

pohľadávku, celú sumu istiny, úrokov z úveru ako aj prípadných iných nárokov i už poplatkov alebo prípadných sankcií. V opačnom prípade, resp. v prípade vymedzenia pohľadávky na účely ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách len na splátky, ktoré sa už stali splatnými, teda na tzv. dospelé splátky, by sa banka a súčasne aj dlžníci mohli ocitnúť v pozícii, že by dochádzalo k postúpeniu pohľadávky zodpovedajúcej len sume 90 dňového omeškania. S návrhom na zmenu strany sporu súdu predložili oznámenie o postúpení pohľadávky a podací hárok č. EPH156923750, ktorým preukázali odoslanie oznámenia o postúpení pod č. RE704086845SK dňa 22.03.2019. Z predloženého oznámenia vyplýva, že k postúpeniu žalovanej pohľadávky došlo s účinnosťou k 19.03.2019. S návrhom na zmenu strany sporu súdu predložili ďalšie listinné dôkazy preukazujúce právne nástupníctvo spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. a to prílohu č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11.03.2019 vrátane rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017. Z obsahu predloženej rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 je zrejmé, že uvedenou zmluvou sa zastrešuje medzi zmluvnými stranami postupovanie pohľadávok na mesačnej báze. Prílohou č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok označenej ako „žiadosť o postúpenia a prevod“ datovanej k 11.03.2019 spolu s identifikáciou pohľadávky postúpenej z titulu nesplateného úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy pod č. 6198751 preukazuje účinnosť prevodu žalovanej pohľadávky k 19.03.2019, tj. po začatí sporu. Postúpenie pohľadávky k 19.03.2019 potvrdili aj v samotnom oznámení o postúpení adresovanom žalovanému. Predloženými listinami jednoznačne preukázali prevod žalovanej pohľadávky po začatí sporu, ktorý bol začatý dňa 28.11.2018. Zároveň doplnil, že súd už o pripustení zmeny strany sporu na strane žalobcu rozhodol Uznesením č.k. 61Csp/89/2018 - 83 zo dňa 29.03.2019. K námietke premlčania je žalobca toho názoru, že v konaní nedošlo k premlčaniu jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Žalobca vychádza z tej skutočnosti, že podľa jeho názoru premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatený v súlade s právnymi predpismi nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatennej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Uvedenému svedčí aj právny názor JUDr. F. Sedlačka Phd. podľa ktorého: "V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky, nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania a veriteľ je oprávnený vymáhať celý zostatok nesplateného dlhu žalobou. Premlčacia doba vo vzťahu ku celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok." Žalobca v tejto súvislosti odcitoval ustanovenia zmluvy ako aj právnych predpisov, ktoré majú dopad na právne posúdenie prejednávaneho sporu. V prvom rade žalobca poukazuje na ustanovenie zmluvných podmienok, kde sa v čl. 12 bod 12.2. uvádza: „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok Pôžičky žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky Spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť Pôžičky), ak je Klient v omeškaní s úhradou jednej Splátky alebo čiastočného plnenia jednej Splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.“ Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka uvádza: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca ako veriteľ má tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j. tej ktorú si sám určí. V tejto súvislosti žalobca odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 13 uvádza, že ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti, ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá OZ, splátku zročnú bezprostredne pred zosplatením. Zároveň opätovne uvádza Zmluva o poskytnutí pôžičky č. 6198751 zo dňa 12.03.2015 spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z.. Taktiež v zmysle výzvy ohľadom zosplatenia pohľadávky uvádza, že zosplatenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté vo všeobecných obchodných podmienkach - čl. 12 bod 12.2, ktoré sú súčasťou Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 6198751. Zmluvné strany na znak prejavenej vôle predmetné opatrili svojimi podpismi. Následne v zmysle ustanovení Zmluvy a Zmluvných podmienok bol žalovaný formou Predžalobnej upomienky zo dňa 28.02.2016 upozornený na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti. Nakoľko u žalovaného nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobca pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.02.2016 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.02.2016). Žaloba bola na súd podaná dňa 28.11.2018, a teda nebola podaná po zákonom stanovenej trojročnej premlčacej dobe. V prípade, ak by sa súd

nestotožnil s danými tvrdeniami je povinný skúmať premlčanie pri každej splátke, ktorá sa stala splatnou jednotlivo. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spĺňal štandardné riskové podmienky. Žalovaný podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu sume 300 eur. Predložené doklady ich právny predchodca preveril prostredníctvom interného schvaľovacieho systému, dôsledkom čoho bola žalovanému poskytnutá pôžička v požadovanej výške. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne hradil predpísané splátky, pričom Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval ich právneho predchodcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by ich právny predchodca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Oznamil, že žalovaný po podaní žaloby vykonal úhrady v sume 94,97 eur, nasledovnými platbami: úhrada zo dňa 19.03.2019 v sume 9,48 eur, úhrada zo dňa 01.04.2019 v sume 18,95 eur, úhrada zo dňa 02.05.2019 v sume 22,18 eur, úhrada zo dňa 31.05.2019 v sume 22,18 eur, úhrada zo dňa 04.07.2019 v sume 22,18 eur. Z dôvodu čiastkovej platby berie žalobu v časti o zaplatenie sumy 94,97 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhuje konanie v tejto časti zastaviť. Žalobu tiež berie späť v časti o zaplatenie zmluvných pokút a poplatkov v sume 12,97 eur, navrhuje súdu konanie v tejto časti zastaviť. Zároveň upravuje petit žaloby a navrhuje, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi: „sumu 3.710,94 €, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.805,91 € od 05.03.2016 do 19.03.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.796,43 € od 20.03.2019 do 01.04.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.777,48 € od 02.04.2019 do 02.05.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.755,30 € od 03.05.2019 do 31.05.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.733,12 € od 01.06.2019 do 04.07.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.710,94 € od 05.07.2019 do dňa zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal im náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.“ Žiadal súd, aby vo vyššie uvedenej časti konanie zastavil. V zmysle tohoto späťvzatia aj upravuje petit žaloby. Okresný súd týmto v zmysle ustanovenia § 11 ods. 3, ods. 4 z. č.71/1992 Zb. žiada o vrátenie kráteného súdneho poplatku, a to v späťvzatej časti konania. K predmetnému vyjadreniu žalobca pripojil kópiu občianskeho preukazu žalovanej, udelenie súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov, informácie o finančnom sprostredkovaní, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, informácie podľa § 15 ods. 1 zákona č. 122/2013 Z.z. Finančný agent, predžalobnú upomienku zo dňa 10.12.2015 s označením zásielky neprevzatej v odbernej lehote, info k žiadosti: 6530502392.

7. Vo veci sa písomným rozsiahlym podaním zo dňa 06.10.2021 opätovne vyjadrila žalovaná a poukázala najmä na ust. § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., § 103 OZ, § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ. Najmä uviedla, že právny predchodca žalobcu nepreveril úverovú zaťaženosť žalovaného v príslušnom úverovom registri a keď pri uvádzanom príjme 300 Eur poskytol žalovanému úver vo výške 4000 Eur, jednoznačne nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Ak od uvádzaného príjmu vo výške 300 Eur odpočíta mesačnú splátku vo výške 111,16 Eur, žalovanému ostávalo 188,84 Eur, čo je suma nižšia ako životné minimum v marci 2015 vo výške 198,09 Eur mesačne, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu. Poukázala na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka: „Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky.“ Právny názor v uznesení Krajského súdu v Košiciach pod č.k. 11Co/153/2019 je jednoznačne v rozpore s druhou vetou ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka. Rešpektujúc ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 10.12.2015, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, upozornil žalovaného, že je v omeškaní so splátkou zročnou dňa 20.09.2015 viac ako 3 mesiace a ak žalovaný neuhradí túto splátku do 05.02.2016, dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Následne listom zo dňa 28.02.2016 označeným ako

„Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 20.09.2015 (splátka, s ktorou bol pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace) a preto s poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba začala plynúť 20.09.2015 a uplynula 20.09.2018. Keďže žalobný návrh bol doručený na Okresný súd až 28.11.2018, žalobcom uplatnený nárok je premlčaný. Krajský súd Žilina v rozsudku zo dňa 25.05.2021 sp. zn. 11CoCsp/16/2021 vyvrátil právny názor Krajského súdu Košice a zároveň prostriedky procesného útoku žalobcu, v zmysle ktorých pohľadávka nie je premlčaná považoval za nesprávne. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka je kogentné, čo znamená, že nie je možné sa pod neho odkloniť. Premlčacia doba potom plynutie od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada. Za účelom určenia začiatku plynutia premlčacej doby je potrebné aplikovať ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach a veriteľ využil svoje právo dané ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh tak začne plynúť odo dňa splatnosti nesplatennej splátky. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka predstavuje lex specialis voči § 101 Občianskeho zákonníka, čo znamená, že premlčacia doba nezačína plynúť od okamihu, kedy sa záväzok stal splatným, (teda kedy bol dlžník vyzvaný na splatenie celej pohľadávky), ani od okamihu využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale od okamihu splatnosti tej splátky, kvôli ktorej k zosplateniu došlo. Ustanovenie § 103 neobsahuje výnimku, podľa ktorej by v prípade spotrebiteľských zmlúv veriteľ uplatňujúci si svoje právo podľa § 565 O.Z. mohol tak urobiť najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (a v súvislosti s uvedeným, by začala aj premlčacia doba plynúť až 3 mesiace od omeškania so zaplatením splátky). Naopak § 103 O.Z. stanovuje, že ak sa pre splnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (teda nie od splatnosti celého dlhu). Z výpisu z úverového účtu, ktorá skutočnosť ani nebola sporná, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 20.09.2015 (teda splátkou, s ktorou bola pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti žalovaný v omeškaní viac ako tri mesiace), a preto s poukazom na citované ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba tak začala plynúť 20.09.2015 a uplynula dňa 20.09.2018. Z dôvodu, že žalobný návrh bol doručený na Okresný súd dňa 28.11.2018 je tak žalobcom uplatnený nárok premlčaný. Uvedený právny názor potvrdzujú okrem vyššie uvedených skutočností aj nasledovné súdne rozhodnutia: Uznesenie Krajského súdu Žilina zo dňa 29.01.2019 sp. zn. 11Co/13/2019, Rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 14.08.2018 sp. zn. 6Co/44/2018, Rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 19.10.2020 sp. zn. 23CoCsp/24/2020, Rozsudok Krajského súdu Nitra zo dňa 09.01.2020 sp. zn. 9Co/214/2019. V danom prípade sa právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. stala Všeobecná úverová banka, a.s., pohľadávku, ktorá je predmetom konania vo vyššie uvedenej právnej veci postupoval bankový subjekt Všeobecná úverová banka, a.s., preto sa na takéto postúpenie vzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR z 24. apríla 2018 sp. zn. 1 Cdo 147/2017 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR vo veciach občianskoprávných č. 8/2018 pod bodom 60. Postúpenie pohľadávky a zákon o bankách: „ Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon“ Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.03.2018, v spomenutom uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018 a v uznesení Najvyššieho súdu SR z 20. 11. 2019, sp. zn. 1Obdo/92/2018 okrem iného uviedol, že pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sa vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, teda v čase postupovania pohľadávky. Je teda právne irelevantné, ak žalobca v rámci prostriedkov procesného útoku poukazuje na moment doručenia žalobného návrhu žalovanému, keďže z vyššie uvedeného právneho názoru Najvyššieho súdu vyplýva, že podmienky pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené ku dňu postúpenia a nie následne po doručení žaloby. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 11.06.2003 sp. zn. 4 Obo 210/01 je už dávno prekonané, čo potvrdzujú vyššie uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej

výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpeniu pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Po zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. sa dňa 01.01.2018 stala právnym nástupcom Všeobecná úverová banka a.s. Keďže v danom prípade postupovala pohľadávku ÚVB, a.s. v postavení bankového subjektu, na ktorý sa vzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, bolo jej povinnosťou vypracovať výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže tak neurobila, neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z dikcie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo zákonodarca zdôraznil slovami „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky“ jednoznačne vyplýva, že toto ustanovenie sa vzťahuje výlučne na banku alebo pobočku zahraničnej banky. Predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti vypracovala obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ktorá v tom čase bola nebankovým subjektom, a teda v roku 2016 a 2017 sa na ňu nevzťahovalo ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Od 01.01.2018 sa právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti stala Všeobecná úverová banka, a.s.. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretné, najmä sú povinné vykonávať obchody s pri vynaložení odbornej starostlivosti; vynaloženie odbornej starostlivosti je banka a pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať. Podľa názoru žalovaného splnenie, resp. nesplnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nebankového subjektu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať so splnením, resp. nesplnením povinnosti banky, alebo pobočky zahraničnej banky postupovať v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany uvádza, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že pohľadávku postúpila až Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú Všeobecnou úverovou bankou a.s. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 28.10.2020 sp. zn. 19CoCsp/28/2020. Na základe uvedeného žalovaná žiadala, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal jej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Žalobca v podaní zo dňa 27.01.2022 najmä uviedol, že žalovaný od posledného podania žalobcu vykonal úhrady v sume 100,00 eur, a to nasledovnými platbami: úhrada zo dňa 07.06.2021 v sume 50,00 eur, úhrada zo dňa 09.07.2021 v sume 50,00 eur. Z dôvodu čiastkovej platby berie žalobu v časti o zaplatenie sumy 100,00 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhuje konanie v tejto časti zastaviť. Zároveň upravuje petit žaloby a navrhuje, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi: „sumu 3.610,94 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.805,91 € od 05.03.2016 do 19.03.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.796,43 € od 20.03.2019 do 01.04.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.777,48 € od 02.04.2019 do 02.05.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.755,30 € od 03.05.2019 do 31.05.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.733,12 € od 01.06.2019 do 04.07.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.710,94 € od 05.07.2019 do 07.06.2021, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.660,94 € od 08.06.2021 do 09.07.2021, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.610,94 € od 08.06.2021 do dňa zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal nám náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.“ Žiada súd, aby vo vyššie uvedenej časti konanie zastavil. V zmysle tohoto späťvzatia aj upravuje petit žaloby. Okresný súd týmto v zmysle ustanovenia § 11 ods. 3, ods. 4 z. č. 71/1992 Zb. žiada o vrátenie kráteného súdneho poplatku, a to v späťvzatej časti konania. V zmysle ust. § 103 Občianskeho ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti; Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Ust. § 103 druhá veta OZ priamo odkazuje na ust. § 565 OZ, z ktorého vyplýva oprávnenie pre veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie niektorej zo splátok dlžníkom riadne a včas, pričom toto právo môže veriteľ využiť len do splatnosti najbližšej splátky. Ak ho nevyužije, taká splátka sa premlčuje podľa jej pôvodnej splatnosti. Ust. § 53 ods. 9 OZ neupravuje počiatok plynutia premlčacej doby. Z ust. § 53 ods. 9 OZ vyplýva len obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa ust. § 565 OZ žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok, až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky. Uvedené obmedzenie nemá žiaden vplyv na beh premlčacej doby. Ak by totiž mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, došlo by v rozpore so

zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Podporne poukazuje na uznesenie KS Trenčín č.k. 17Co/228/2016-74, ktorý totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ pre celý zosplatený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci, označil za neprípustné. Krajský súd v Trenčíne uviedol, že „pri mnohosti omeškaných splátok a následnej zročnosti celého dlhu je potrebné za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti ktorej začne plynúť premlčacia doba, považovať splátku, ktorá bezprostredne predchádza zročnosti celého dlhu. Pokiaľ totiž nenastane zročnosť celého dlhu, stávajú sa jeho splátky splatné postupne. Pokiaľ by následná zročnosť celého dlhu mala mať za následok začiatok plynutia premlčacej doby celého dlhu od prvej omeškanej splátky, tak ako to vyplýva z napadnutého rozhodnutia, posunul by sa začiatok plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcej po prvej z nich. Ad absurdum, pokiaľ by došlo k zročnosti celého dlhu po viac ako troch rokoch (§ 101 OZ) od prvej omeškanej splátky, bolo by dôsledkom zročnosti premlčanie celého dlhu. Takýto následok je neprípustný, pretože inštitút zročnosti celého dlhu, ako strata výhody splátok, predstavuje sankciu pre dlžníka a prostriedok ochrany veriteľa. Nemôže tak mať pre veriteľa uvedený nepriaznivý následok.“ Pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 OZ, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 OZ je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania so splátkou zročnou dňa 20.10.2015, na ktorej zaplatenie pod hrozbou zosplatenia bol žalovaný vyzvaný v predžalobnej upomienke nášho predchodcu zo dňa 10.12.2015 ich právny predchodca ani nemohol pristúpiť k zosplateniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom nasledujúcim po 20.01.2016, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a od tohto dňa začala plynúť všeobecná premlčacia doba 3 rokov. Je neprijateľné a v rozpore so zákonom, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t.j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými, nakoľko z predloženého prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že splátky predpísané pred zosplatením sú posudzované v režime premlčania každej splátky osobitne. Bez ohľadu na spotrebiteľský charakter sporu nie je možné použiť ani výkladové pravidlo v prospech spotrebiteľa, nakoľko sa nejedná o výklad zmluvného ustanovenia, ale ustanovenie zákonné, ktoré platí rovnako pre obe strany sporu. Podporne odkazujeme na právny názor vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Košiciach pod č.k. 11Co/153/2019-126 zhodne s právnym názorom vyjadreným v zjednocujúcom stanovisku občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, podľa ktorého premlčacia doba predčasne zosplateného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu (podporne rozsudok Okresného súdu Košice II, č.k. 24Csp/36/2020-138, odsek 17). Premlčacia doba zosplateného dlhu tak začala plynúť od 21.01.2016. Rovnako odkazuje aj na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21 Cdo 456/2006. Navrhuje, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.610,94 €, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.805,91 € od 05.03.2016 do 19.03.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.796,43 € od 20.03.2019 do 01.04.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.777,48 € od 02.04.2019 do 02.05.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.755,30 € od 03.05.2019 do 31.05.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.733,12 € od 01.06.2019 do 04.07.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.710,94 € od 05.07.2019 do 07.06.2021, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.660,94 € od 08.06.2021 do 09.07.2021, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.610,94 € od 08.06.2021 do dňa zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal nám náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa strany nedostavili. Žiadali, aby súd konal a rozhodol v ich neprítomnosti.

10. Súd vykonal dokazovanie listinami tvoriacimi obsah súdneho spisu a zistil tento skutkový stav podstatný pre rozhodnutie vo veci.

11. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaná dňa 12.03.2015 uzatvorili zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky, zmluvu o spotrebiteľskom úvere s výškou pôžičky 4.000 eur, počtom splátok 60, celkovou čiastkou 6.699,60 eur, výškou mesačnej splátky 111,66 eur, splatnosťou 20. dňa v mesiaci, ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) 25 %, ročnou fixnou úrokovou sadzbou 25,00

%, priemernou hodnotou RPMN 18,34 % a celkovými nákladmi spotrebiteľa 2.699,60 eur, s termínom konečnej splatnosti 03/2020. Uzatvorenie predmetnej zmluvy nebolo medzi stranami v konaní sporné.

12. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. predžalobnou upomienkou zo dňa 10.12.2015 vyzvala žalovanú k úhrade nedoplatku na splátkach v celkovej výške 319,21 eur s upozornením, že ak do 05.02.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2015, bude spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť. Upomienka bola žalovanej doručovaná na adresu odlišnú od adresy žalovanej uvedenej v zmluve.

13. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd za preukázané, že žalovaná neuhradila v poradí 4 mesačné splátky už od 20.08.2015, 20.09.2015, 20.10.2015 a 20.11.2015.

14. Listom zo dňa 28.02.2016 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. oznámila listom žalovanej vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, opätovne odoslanej žalovanej na adresu odlišnú od adresy označenej v zmluve.

15. Listom zo dňa 22.03.2019 Všeobecná úverová banka a.s. oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu žalobcovi: spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., ktorú adresovala na adresu žalovanej uvedenej v dotknutej zmluve o spotrebiteľskom úvere.

16. Z notárskej zápisnice N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 súd zistil, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov VÚB, a.s. a VÚB Leasing, a.s. bol realizovaný projekt rozdelenia zlúčením spoločností uzavretý dňa 11.12.2017 s tým, že došlo k zániku spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. a nástupníckou sa stala VÚB, a.s..

17. Súd na základe zisteného skutkového stavu vec právne posúdil nasledovne.

18. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "OZ / Občiansky zákonník") neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

22. Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

24. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

26. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

27. Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

28. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, 1) ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu 1ab) a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

29. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej aj ako "OBZ") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

31. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

32. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

33. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť šťastí, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

34. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

35. Žalobca v priebehu písomného štádia konania vzal späť žalobu v časti sumy 207,94 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania. Vzhľadom na tento dispozitívny úkon žalobcu pred otvorením pojednávania súd v zmysle citovaných ustanovení § 144, § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. výrokovej časti tohto rozsudku a konanie v uvedenej časti zastavil.

36. Na základe zisteného skutkového stavu podstatného pre rozhodnutie vo veci, vykonaného dokazovania a právneho posúdenia, súd mal za to, že žaloba je nedôvodná.

37. Súd sa v prvom rade, bez ohľadu na námietky žalovanej, zaoberal aktívnou legitímáciou žalobcu a zistil, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, keďže nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu (banka) písomne vyzval žalovanú (klienta) na splnenie jej peňažného záväzku voči banke. Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov nepochybne ustanovuje zákonnú podmienku pre platné postúpenie pohľadávky banky, pričom je právne bezpredmetné, či právny predchodca banky (v tomto prípade obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. predžalobnou upomienkou zo dňa 10.12.2015) už výzvu na plnenie realizoval alebo nie. Navyše súd poukazuje na to, že výzva bola doručovaná na adresu odlišnú od adresy žalovanej označenej v dotknutej zmluve ako adresa určená na doručovanie písomností. V prípade absencie takej písomnej výzvy právny predchodca žalobcu (banka) nebol oprávnený postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe bez súhlasu žalovanej (klienta), pričom ani tento súhlas žalobca v konaní nepreukázal. Banka totiž môže postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu klienta (žalovanej) len vtedy, ak splní zákonom ustanovenú podmienku, a teda písomne vyzve klienta, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči banke a aj napriek tejto písomnej výzve je naďalej v omeškaní. Žalobca však v konaní takúto písomnú výzvu vo vzťahu k nároku na zaplatenie žalovanej sumy pred realizáciou postúpenia pohľadávky nepreukázal, čo bránilo jej platnému postúpeniu na žalobcu. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie 60/2018 (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24.04.2018 sp. zn. 1Cdo 147/2017), podľa ktorého „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.“

38. Čo sa týka druhej podstatnej námietky vznesenej zo strany žalovanej týkajúcej sa premlčania žalovaného nároku, súd sa v celom rozsahu stotožnil s jej argumentáciou a v tejto súvislosti poukazuje najmä na nasledovné: Nesporným v konaní bolo, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, z dôvodu ktorého sa právny predchodca žalobcu rozhodol predčasne zosplatiť úver v súlade s § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným (splatným) celý dlh stanovuje pritom Občiansky zákonník v § 103 druhej vete, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu. V takom prípade platí, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Zároveň však v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže veriteľ žiadať od spotrebiteľa zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Keďže právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 28.02.2016, potom najneskoršou splátkou, pre nezaplatenie ktorej mohol byť úver k uvedenému dátumu zosplatený, bola splátka splatná dňa 20.10.2015, s ktorou sa žalovaná dostala do omeškania dňa 21.10.2015; trojmesačná lehota omeškania pritom uplynula dňa 21.01.2016. Práve splátka splatná dňa 20.10.2015 bola teda splátkou, od splatnosti ktorej v danej veci začala v zmysle § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka plynúť zákonná trojročná premlčacia doba a ktorej posledný deň pripadol na 20.10.2018. Za tejto situácie, pokiaľ žalobca podal žalobu na konajúci súd až dňa 28.11.2018, urobil tak zjavne po uplynutí premlčacej doby a ním uplatnené premlčané právo mu konajúci súd nemohol priznať (odsek 5. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoCsp/20/2020 zo dňa 30.09.2021). Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok upravených v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyvolať jednostranným právnym úkonom; ak toto právo nevyužije, dlh sa bude premlčovať odo dňa splatnosti jednotlivých splátok. Iná situácia nastane, ak veriteľ účinne uplatní zaplatenie celej pohľadávky naraz. V takom prípade začne premlčacia doba plynúť podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka len pre v budúcnosti splatné splátky, a to odo dňa zročnosti tej nesplnenej splátky, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka; premlčanie celého zvyšku dlhu nie je preto viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, pre ktorú toto právo využíva. Zároveň musí veriteľ, vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám, rešpektovať i ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je strata výhody splátok podmienená tým, že a/ nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľa, b/ veriteľ môže toto právo uplatniť najskôr až po uplynutí lehoty troch mesiacov od omeškania dlžníka so zaplatením splátky a c/ veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky (odsek 21. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoCsp/20/2020 zo dňa 30.09.2021). Z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že neviaže začiatok plynutia premlčacej doby

na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ako nesprávne argumentoval žalobca, keď jej začiatok spája s dátumom zročnosti tej nespĺnenej splátky, pre ktorej nespĺnenie sa stal zročný celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má pritom dodávateľ povinnosť vyčkať ešte tri mesiace s využitím práva predčasného zosplatenia, ktorá okolnosť však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takom prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky, t.j. v danom prípade splátky splatnej dňa 20.10.2015; jej koniec pripadol na deň 20.10.2018. Pokiaľ za tejto situácie podal žalobca žalobu na súd prvej inštancie až dňa 28.11.2018, podal ju po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby, a teda oneskorene. ...súd pre úplnosť dodáva, že je pravdou, že týmto postupom zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu, avšak je jeho výlučným právom stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, za predpokladu, že takto stanovená doba je dostatočná na uplatnenie práv oprávnených osôb; to bolo v danom prípade naplnené. Na ... súdom vyslovený právny názor pritom nemajú vplyv rozhodnutia ..., na ktoré žalobca poukázal ..., keďže tieto nepredstavujú ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (viď článok 2 C.s.p.), ktorú je nevyhnutné rešpektovať v záujme dodržania právnej istoty (odsek 22. a 23. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoCsp/20/2020 zo dňa 30.09.2021).

39. Vzhľadom na uvedené, a to najmä s poukazom na absenciu aktívnej vecnej legitímácie a premlčanie žalobou uplatneného peňažného nároku súd žalobu zamietol (výrok II. výrokovej časti tohto rozsudku) bez toho, aby sa ďalej zaoberal výškou nároku uplatneného žalobou v dôsledku posúdenia, či je dotknutú zmluvu o spotrebiteľskom úvere potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov s ohľadom na posúdenie splnenia zákonom ustanovených náležitostí ustanovených pre takú zmluvu a s ohľadom na splnenie všetkých povinností veriteľa vyplývajúcich zo zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 256 CSP (1) Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. (2) Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne súd aj bez návrhu o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP). O tomto nároku súd rozhodol podľa § 255 CSP podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne súd aj bez návrhu o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP). O tomto nároku súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 a 2 CSP súd priznal nárok na náhradu trov konania žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech, preto súd rozhodol o jej nároku na náhradu trov konania tak, ako je uvedené vo výroku III. výrokovej časti tohto rozsudku a priznal žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

45. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie /§ 355 ods. 1 CSP/. Odvolanie proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava III /§ 362 ods. 1 CSP/.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané /§ 359 CSP/.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) /§ 363 CSP/.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 364 CSP/.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 CSP/.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej /§ 365 ods. 2 CSP/.

Odvolačné dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 365 ods. 3 CSP/.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie /§ 366 CSP/.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe /§ 125 ods. 1 CSP/.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na odvolanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie odvolania nevyzýva /§ 125 ods. 2 CSP/.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu, a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil /§ 125 ods. 3 CSP/.

Ak strana sporu nespĺní povinnosť uloženú jej týmto rozsudkom, druhá strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov /§ 220 ods. 1 CSP/.

Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia /§ 368 CSP/.